

BREVET TIL HEBREERNE KAP. 6:1-8

Del 1

1 La oss derfor gå forbi barnelærdommen om Kristus, og gå videre mot det fullkomne, så vi ikke igjen legger grunnvoll med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud, 2 med lære om dåp og håndspåleggelse, oppstandelse fra de døde og evig dom. 3 Og det vil vi gjøre, om Gud tillater det.

Del 2

4 For de som en gang er 1] blitt opplyst, som har smakt 2] den himmelske gave og har 3] fått del i Den Hellige Ånd, 5 og har 4] smakt Guds gode ord og 5] den kommende verdens krefter, 6 og så faller fra, de kan umulig igjen fornyes til omvendelse, siden de på nytt korsfester Guds Sønn for seg og gjør ham offentlig til spott.

Del 3

7 For den jorden som drikker regnet som ofte faller på den, og bærer grøde til gagn for dem som den dyrkes for, får velsignelse fra Gud. 8 Men bærer den torner og tistler, da er den unyttig og forbannelsen nær, og det ender med at den brennes. Heb 6:1-8

SLØVHET MED FARE FOR FRAFALL

Det er tydelig at hebreerbrevet nå kommer med advarende ord mot frafall. Det synes å være mer alvorlig med et frafall fra troen på Kristus for en jøde, enn for en hedning. Dette fordi en jøde har et større lys og en bedre forstand på Gud enn en hedning (ikke-jøde). Hebreerne var blitt opplyst ut fra det Gamle Testamentet som jo er forløperen til Jesus Messias. En ikke jøde hadde ikke dette lyset og denne forståelsen fordi de var utenfor Guds utvelgelse og totalt fremmede for de privilegerer som en jøde hadde under lovens husholdning.

Det synes også å være tydelig at Hebreerbrevets forfatter skjønte at noen av menigheten allerede var i en prosess tilbake til jødedommen. Han ønsker å advare mot en slik utvikling og være tydelig på konsekvensene

av et frafall fra Kristus. Allerede i kap. 5 finner vi den første antydning til dette.

- For skjønt dere etter tiden burde være lærere, trenger dere igjen at noen lærer dere de første grunnleggende ting i Guds ord. Dere er blitt slike som trenger til melk, ikke fast føde. Heb 5:12

BARNELÆRDOMMEN

Barnelærdommen består av visse elementer. Disse er nevnt i vers 1 som:

- Omvendelse fra døde gjerninger
- Tro på Gud
- Læren om dåpen
- Om håndspåleggelse
- Oppstandelse fra de døde
- Læren om evig dom

La oss huske at Hebreerbrevets forfatter skriver til jøder som hadde trodd på Kristus og var blitt frelst og dermed født på ny. Det er viktig å holde dette i minne når vi leser Hebreerbrevet.

Omvendelse fra døde gjerninger

Det er sannsynlig at Paulus sikter til deres omvendelse fra de prinsipper som en finner i den første pakten. Med dette mener vi først og fremst loven med dens krav om bestemte gjerninger som grunnlag for frelse. Hvis dette ikke gikk som forventet kom syndens tilstedeværelse frem. Remediet for synden var et offer, enten som et individ eller soning nasjonalt slik som på Yom Kippur-dagen. Ved forkynnelsen av Kristus som det stedfortredende offer som tar på seg all synd og dør på korset, kom hebreerne til tro på ham og omvendte seg fra prinsippene under den første pakten.

1. Tro på Gud

Hebreerne hadde uten tvil tro på Gud også i den tiden de levde under den første pakten. Men denne troen var en død tro fordi syndens problem ikke

var løst. Ved frelsen ble troen på Gud levende og en kraft som førte til samfunn med Gud ved hans sønn Jesus Kristus. Dette var for en jøde en totalt ny opplevelse som førte han/henne fra jødedommen til kristendommen (kristentroen).

2. Læren om dåpen

Dåpen er ikke bare en handling. Bak dåpshandlingen ligger en lære.

Denne finner vi i NT.

Dåpen er alltid en frivillig handling utført av to mennesker som har blitt enige om dåpen.

Se døperen Johannes dåp av Jesus. De tre tusen som ble frelst Pinsedagen. Hoffmannen som ble døpt av Filip. De tolv i Ephesus som ble døpt av apostelen Paulus.

3. Læren om håndspåleggelse

Det finns også en lære om håndspåleggelse. Håndspåleggelse er en svært vanlig handling i Bibelen. Dette gjelder både i GT og NT. Det er gjerne slik at den som legger sin hånd på noen, står over vedkommende i stilling eller autoritet. Håndspåleggelse brukes ved forskjellige anledninger så som:

1. Innsettelse til en bestemt gjerning.
2. Meddelelse av kraft/salvelse til denne gjerningen.
3. Til forbønn for syke mennesker.
4. Til velsignelse.

- Forsøm ikke den nådegaven som er i deg, som ble gitt deg ved profetiske ord med håndspåleggelse av de eldste. 1Tim 4:14

- Det de sa, fikk tilslutning hos hele flokken. Og de valgte ut Stefanus, en mann full av tro og Den Hellige Ånd, og Filip og Prokorus og Nikanor og Timon og Parmenas og Nikolaus, en mann fra Antiokia, som var gått over til jødernes tro. 6 Disse mennene stilte de fram for apostlene, som ba og la hendene på dem. Apg 6:5-6

- For Ånden var ennå ikke falt på noen av dem, de var bare døpt til Herren Jesu navn. 17 Nå la de hendene på dem, og de fikk Den Hellige Ånd. Apg 8:16-17

- Mens de holdt gudstjeneste og fastet, sa Den Hellige Ånd: Ta ut for meg Barnabas og Saulus til den gjerning som jeg har kalt dem til! 3 Da lot de dem dra ut etter at de hadde fastet og bedt og lagt hendene på dem. Apg 13:2-3

4. Læren om oppstandelse fra de døde

Jødene visst at det ville komme en allmenn oppstandelse fra de døde ved den ytterste tiden.

- Marta sier til ham: Jeg vet at han skal stå opp i oppstandelsen på den siste dag. Joh 11:24

Men her er det snakk om «oppstandelsen fra de døde». Dette uttrykket forteller om en oppstandelse der noen står opp og andre blir igjen i sine graver.

- For når de står opp fra de døde, verken tar de til ekte eller blir gitt til ekte, men de er som englene i himmelen. 26 Men når det gjelder de døde, at de reises opp, har dere ikke lest i Moseboken, i fortellingen om tornebusken, at Gud talte til ham og sa: Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud! Mark 12:25-26

- om jeg bare kunne nå fram til oppstandelsen fra de døde! Fil 3:11

5. Læren om evig dom

At det kommer en dom var ikke noe nytt for hebreerne. Men i det Nye Testamentets husholdning ligger det mye mer i begrepet "evig dom". Det kan være snakk og hva som venter dem som ikke tar imot Kristus som frelser. At en dom over de usalige døde medfører en evig straff. Apostelen Paulus hadde mer å si om dette:

- Han kommer med flammende ild, og tar hevn over dem som ikke kjenner Gud og over dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium. 9 Den straffen de skal lide, blir en evig fortapelse borte fra Herrens åsyn og fra hans makts herlighet 2Tess 1:8-9

NØDVENDIG Å GÅ VIDERE

For en kristen er det alltid nødvendig å gå videre. En kan legge en grunnvoll for et hus og gjøre det sterkt og solid. Men det er ikke nok med en grunnvoll - en må bygge videre på denne grunnvollen, et hus må settes opp.

For de første ting er ikke alt eller er det fullkomne. Gud har mer for sine enten det er jøder eller grekere. Det snakkes om å vokse i nåde og kunnskap. Apostelen Peter og Paulus var svært opptatt av dette:

- Men voks i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus! Ham tilhører æren, nå og til evighetens dag! Amen. 2Pet 3:18

- Sannheten tro i kjærlighet, skal vi i alle måter vokse opp til ham som er hodet, Kristus. Ef 4:15

VIDERE MOT DET FULLKOMNE

Det synes å være klart at det fullkomne kan vi ikke oppleve her. Det fullkomne er et begrep vi forbinder med himmelen og det evige liv. Så lenge vi er her, er alt vi gjør ufullkomment. Men når vi er fremme, vil alt være fullkomment for evig og alltid.

- Kjærligheten faller aldri bort. Men om det er profetiske gaver, da skal de få ende, eller det er tungler, skal de opphøre, eller det er kunnskap, skal den ta slutt. 9 For vi forstår stykkevis, og vi taler profetisk stykkevis. 10 Men når det fullkomne kommer, da skal det som er stykkevis, få ende. 11 Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn. Men da jeg ble mann, la jeg av det barnslige. 12 For nå ser vi som i et speil, i en gåte, men da skal vi se ansikt til ansikt. Nå kjenner jeg stykkevis, men da skal jeg kjenne fullt ut, likesom jeg selv er fullt ut kjent. 1Kor 13:8-12

OM GUD VIL TILLATE DET

Det tas alltid et forbehold om Guds vilje. Men samtidig finner vi også menneskets vilje her. For det sies: "*Og det vil vi gjøre, om Gud tillater det.*"

Så er det altså slik at vi kan alle ha en plan og et ønske og ville gjøre forskjellige ting. Men vi er avhengig av Guds tillatelige vilje for at tingene skal realiseres.

Hvis vi vil gjøre Guds vilje og gå videre mot det fullkomne, er det all mulighet for at det vil lykkes.

Vår vekst i troen og vekst i nåde, er knyttet opp mot Guds planer med den enkelte av oss.